

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Leven in de Verstrooiing: Je Eervol Gedragen onder de Heidenen (1 Petrus 2:11-3:7)

Welkom terug bij onze studie over 1 Petrus. Vandaag gaan we 1 Petrus 2:11-3:7 behandelen. In dit gedeelte vertelt Petrus zijn lezers om je eervol te gedragen onder de heidenen. Vervolgens legt hij uit wat dat betekent, met name in de relatie tussen gelovigen en seculiere autoriteiten, tussen bedienden en hun meesters, en tussen echtgenotes en echtgenoten.

Maar voordat we daarmee beginnen, eerst even een korte samenvatting van wat we de vorige keer hebben besproken:

1. Degenen die echt opnieuw geboren zijn in de familie van God, zullen verlangen naar het Woord van God. Als je de goedheid van de Heer hebt ervaren, wil je daar meer van ervaren. Jouw verlangen naar het Woord van God zou moeten zijn als dat van een zuigeling die verlangt naar zijn moedermelk (1 Petrus 2:1-3).
2. Onze reactie op de Messias, die Petrus de levende "steen" noemt, brengt ons op een pad dat zal leiden tot eeuwige redding of eeuwige straf. God heeft eer en redding gekozen voor de gelovige en straf voor de ongelovige. In tegenstelling tot wat sommige beweren, Petrus zegt niet dat God sommigen heeft voorbestemd tot ongelof. Integendeel, God heeft *de straf* voor ongelof voorbestemd. Door over de steen te struikelen - dat wil zeggen, het Woord te verwerpen - hebben ongelovigen hun lot voor de eeuwigheid bepaald.
3. Petrus neemt expres Oudtestamentische beschrijvingen van Israël en past ze toe op zijn overwegend heidense toehoorders. Door de Messias zijn heidense gelovigen volwaardige leden van Gods familie geworden. Petrus ziet de gelovige heidenen die de Heer aannemen als de vervulling van de profetie van Hosea, over het herstel van Israël.

Na opnieuw te hebben bevestigd dat zijn lezers deel uitmaken van de familie van God - leden van de gemeenschap van Israël – geeft Petrus hen vervolgens instructies over hoe ze als ballingen in deze wereld moeten leven. Laten we eens gaan kijken:

1 Petrus 2:11-12

Geliefden, ik roep u op als bijwoners en vreemdelingen u te onthouden van de vleselijke begeerten, die strijd voeren tegen de ziel. Houd uw levenswandel onder de heidenen goed; opdat zij nu van u kwaadspreken als van kwaaddoeners, door de goede werken die zij in u waarnemen, God verheerlijken mogen op de dag dat er naar hen omgezien wordt.

Aangezien de lezers van Petrus een nieuwe identiteit hebben in de Messias (1 Petrus 2:4-10), waardoor ze anders zijn gaan leven (1 Petrus 1:13-16), sluit de maatschappij hen nu uit en worden ze belasterd. De lezers van Petrus zijn "bijwoners en vreemdelingen" in deze wereld omdat ze deel uitmaken van Gods Koninkrijk, dat deze wereld overstijgt.

Ze moeten echter nog steeds functioneren binnen deze aardse samenleving. Petrus vertelt hun dat ze eervol moeten samenleven met de heidenen. Als hij hier het woord 'heidene' gebruikt, doelt Petrus dus niet op de niet-Joden, maar op de ongelovigen. Met 'heidene' kunnen eenvoudigweg niet-Joodse mensen worden bedoeld, inclusief de niet-Joden die de Messias volgen. Maar in 1 Petrus betekent het woord gewoon ongelovigen of heidenen. Paulus gebruikt deze term soms ook op dezelfde manier:

Efeze 4:17-18

Dit zeg ik dan en getuig ervan in de Heere, dat u niet meer wandelt zoals de andere heidenen wandelen, in de zinloosheid van hun denken, verduisterd in het verstand, vervreemd van het leven dat uit God is, door de onwetendheid die in hen is, door de verharding van hun hart.

Petrus zegt dus dat de gelovigen eervol moeten leven onder de ongelovigen. Waarom? Zodat zij "door de goede werken die zij in u waarnemen, God verheerlijken mogen op de dag dat er naar hen omgezien wordt." Gelovigen moeten in deze wereld goede getuigen zijn voor de Messias. Daarom moeten ze zich "onthouden van de vleselijke begeerten, die strijd voeren tegen de ziel." (1 Petrus 2:11).

Met andere woorden, gelovigen moeten niet gelijkvormig worden aan de begeerten van hun vroegere onwetendheid (1 Petrus 1:14) - de zondige manier waarop ze leefden voordat ze het Evangelie ontvingen. Het streven naar heiligheid vervangt nu deze vleselijke begeerten. Zoals Paulus onderwijst, stelt het verlossingswerk van Jesjoea ons in staat om "de rechtvaardige eis van de wet" te vervullen doordat we "niet naar het vlees wandelen maar naar de Geest" (Romeinen 8:4).

Een andere reden dat Petrus zijn lezers opdraagt om eervol te leven onder de heidenen, is om de kwaadsprekerij te weerleggen (1 Petrus 3:16). Gelovigen werden vaak tegengesproken en "slechtsdoeners" genoemd. Waarom? Welnu, één van de grootste klachten tegen de volgelingen van Jesjoea, en ook het bredere Judaïsme in die tijd, was dat hun overtuigingen en levensstijl een bedreiging vormden voor de openbare orde en de culturele verwachtingen. Deze zorgen zijn de reden waarom Petrus deze instructies geeft in 1 Petrus 2:13-3:7. Hij instrueert de gelovigen om zich te onderwerpen aan de aardse autoriteiten (1 Petrus 2:13-14); huisslaven moeten onderdanig zijn aan hun meesters (1 Petrus 2:18-25), en echtgenotes moeten onderdanig zijn aan hun ongelovige echtgenoten (1 Petrus 3:1-6). Deze instructies maken deel uit van wat bekend staat als de "gedragscodes", die de culturele normen waren voor eerbare relaties tussen familieleden en leden van de samenleving. Het was belangrijk om zich aan deze gemeenschappelijke ethische codes te houden om in de oude cultuur als goede burgers te worden beschouwd.

Zoals Craig Keener schrijft:

Joodse mensen die in de Diaspora leefden (1 Petrus 1:1) moesten zich altijd zorgen maken over de anti-Joodse laster van de heidenen, voor hun veiligheid en voor hun getuigenis van de ene ware God. Net zoals heidenen het meer dan gewoon vonden om de Joden die onder hen woonden te belasteren, vonden ze het evenmin een probleem om niet-Joodse bekeerlingen te belasteren omdat zij het christendom als een Joodse sekte zagen (1 Petrus 2:4-10). Het gedrag dat in de volgende gedragsregels (1 Petrus 2:13–3:12) wordt bepleit, zou de meest gangbare lasterlijke uitspraken tegen dergelijke religies tegengaan, **de laster dat ze de openbare orde en de traditionele gezinswaarden ondermijnen** [...] Veel oude gedragsregels stonden in de context van discussies over stadsbeheer en bevatten instructies over hoe je je moest gedragen tegenover de staat (evenals tegenover je ouders, ouderlingen, vrienden, familieleden, enz.). Volgens de hedendaagse aristocratische idealen was het familieleven een afspiegeling van het bestuur van een stadstaat, dus openbare verplichtingen en verplichtingen binnen het familieleven (1 Petrus 2:18-3:7) werden gewoonlijk tegelijk behandeld. Stoïcijnse en andere filosofen gebruikten deze ethische codes vaak om de juiste relaties met anderen af te bakenen. **Joodse mensen en leden van andere belasterde religieuze groeperingen namen deze codes soms over om aan te tonen dat hun groeperingen de waarden van de Romeinse samenleving eigenlijk ondersteunden; deze actie was belangrijk in de strijd tegen vervolging.**

-Craig Keener, *IVP Bible Background Commentary* (Downers Grove, IL: IVP Academic, 2014), blz. 690

Hoewel gelovigen heilig moeten zijn en hun Bijbelse overtuigingen niet mogen compromitteren, moeten ze deze menselijke instellingen en culturele normen toch respecteren om hun getuigenis niet te schaden. Petrus neemt deze algemene ethische codes over, met enkele kleine wijzigingen, in de hoop dat het goede gedrag van zijn lezers critici het zwijgen oplegt en hun aanklagers te schande maakt (1 Petrus 2:15; 3:16).

Jesjoea adviseerde de gelovigen een soortgelijke houding ten aanzien van de plaats die ze moesten innemen in de bredere seculiere maatschappij. Hij zei: "**Geef dan aan de keizer wat van de keizer is, en aan God wat van God is**" (Markus 12:17). In plaats van gewelddadig in opstand te komen *tegen* deze wereld, of compromissen te sluiten *met* de wereld, geven zowel de Messias als Petrus een derde optie: leef gewoon met de bestaande spanning tussen het trouw gehoorzamen van God en een goede burger zijn in een goddeloze samenleving. Dat is zeker geen gemakkelijkste pad om te bewandelen, maar het is het pad dat de meeste potentie heeft om vrucht te dragen in de grotere seculiere wereld waarin Gods uitverkoren ballingen zich bevinden.

Laten we verdergaan:

1 Petrus 2:13-17

Onderwerp u dan omwille van de Heere aan alle menselijke orde, hetzij aan de koning, als hoogste machthebber, hetzij aan de stadhouders, als mensen die door hem gezonden worden tot straf van de kwaaddoeners, maar tot lof van hen die goedgevoerd. Want zo is het de wil van God, dat u door goed te doen het onverstand van de dwaze mensen de mond snoert; als vrije mensen, maar niet alsof u de vrijheid hebt als een dekmantel voor slechtheid, maar als dienstknechten van God. Houd iedereen in ere; heb al uw broeders lief; vrees God; eer de koning.

Als gelovigen gedragen we ons niet als de wereld. Wij zijn uit de duisternis geroepen om in Zijn wonderbare licht te staan (1 Petrus 2:9). We moeten heilig zijn (1 Petrus 1:13-16), en dit zal ons soms in conflict brengen met deze wereld. We mogen iemand echter niet onnodig kwetsen of problemen veroorzaken.

Eén manier waarop om eervol te leven onder de heidenen is door ons te onderwerpen aan "[alle menselijke orde](#)" - dat wil zeggen, allerlei menselijke gezagsdragers, inclusief die in seculiere regeringen, zoals de keizer en gouverneurs. Door hun liefde en nederigheid laten gelovigen het licht van de Messias schijnen in hun relatie met deze aardse gezagsdragers.

Als we deze principes zouden toepassen op onze moderne context in Nederland, zou de "hoogste" autoriteit gezien kunnen worden als de staatsoverheid, en "gouverneurs" zouden kunnen worden gezien als de lokale autoriteiten, zoals lokale wetgevers en politieagenten. In overeenstemming met het onderwijs van Petrus moeten we ernaar streven om goede burgers te zijn en deze aardse autoriteiten zo goed mogelijk te eren.

We doen dit "[omwille van de Heere](#)", zegt Petrus. Dat wil zeggen, goede getuigen zijn voor de Heer. Petrus zegt: "[Want zo is het de wil van God](#)" - dit is hoe God verwacht dat Zijn volk zich gedraagt terwijl ze onder deze burgerlijke autoriteiten leven. Het feit dat onze onderwerping aan aardse autoriteiten "[omwille van de Heere](#)" is, maakt ook duidelijk dat, hoewel we de burgerlijke autoriteiten gehoorzamen wanneer we kunnen, we allereerst altijd God eerst gehoorzamen. Zoals Paulus Achtmeier uitlegt:

Die uitdrukking houdt ook ondergeschiktheid in, door het in de grotere context van gehoorzaamheid aan God te plaatsen; men moet niet ondergeschikt zijn in zaken die tegen Gods wil ingaan.

-Paulus J. Achtmeier, *1 Petrus* (Minneapolis: Fortress Press, 1996), blz. 182

Een andere motivatie voor de onderwerping van de gelovigen aan de aardse autoriteiten is dat dit "[het onverstand van de dwaze mensen de mond snoert](#)". Door "[goed te doen](#)", weerlegden de gelovigen de lasterlijke beweringen die tegen hen werden gedaan. Dit was belangrijk omdat laster vaak tot juridische problemen leidde en nog ergere vervolging door civiele autoriteiten uitlokte. Leven volgens de "gedragsregels" van de bredere cultuur was een soort "verontschuldiging" of verdediging, om deze kritiek het zwijgen op te leggen.

Terwijl gelovigen moeten proberen om het aanstoot geven te vermijden, erkent Petrus dat dit niet altijd mogelijk is. In veel opzichten wordt de algemene christelijke moraal in de gehele samenleving als "[goed](#)" gezien. Leven in overeenstemming met Gods wegen gaat dus hand in hand met het zijn van een goede burger.

Er zijn echter ook gebieden waar de christelijke moraal aanzienlijk verschilt van de seculiere cultuur. In die gevallen moeten gelovigen lijden ter wille van de gerechtigheid en om Gods wil te doen (1 Petrus 3:14, 17; 4:3-4). In plaats van een manier om te voorkomen dat we worden belasterd, is onze trouw aan Gods wegen *vaak de reden* dat we worden belasterd. Nogmaals, als ballingen leven gelovigen in de spanning tussen trouw gehoorzamen aan God en een goede burger zijn in een goddeloze samenleving. Soms vereist trouw zijn aan God dat we in conflict zijn met de samenleving en daarna vervolging ondergaan vanwege ons geloof. We kunnen bijvoorbeeld kijken naar het verhaal in Exodus 1:15-17.

De koning van Egypte beval de Hebreeuwse vroedvrouwen om de zonen te doden van de Hebreeuwse vrouwen die ze hielpen. Het negeren van dit bevel had de vroedvrouwen het leven kunnen kosten, maar het opvolgen van het bevel zou een ernstige overtreding zijn geweest tegen God. Omdat ze allereerst God gehoorzaamden, konden ze zich niet onderwerpen aan dit besluit van de regering. Wijsheid is leren hoe je dit pad moet bewandelen van het onderwerpen aan seculiere autoriteiten en wanneer je weerstand moet bieden.

Petrus gaat verder en zegt: "als vrije mensen, maar niet alsof u de vrijheid hebt als een dekmantel voor slechtheid, maar als dienstknechten van God." Volgens Petrus zijn de gelovigen in de Messias vrij van de jurisdictie van aardse autoriteiten omdat ze burgers zijn van een hoger Koninkrijk, dat deze wereld overstijgt. Aardse autoriteiten bepalen niet hun doel en bestemming. We mogen onze vrijheid van deze aardse autoriteiten echter niet gebruiken als excuus om ons oneervol te gedragen. Als we deze vrijheid van de autoriteiten gebruiken als excuus om hen onnodig te ontfermen en ertegen in opstand te komen, dan zouden we het gebruiken als dekmantel voor het kwaad. In plaats daarvan onderwerpen we ons aan aardse autoriteiten, naast onze dienst aan God, onze ware autoriteit. Wij, de gelovigen, zijn dienaren van God, en het dienen van God brengt verantwoordelijkheden met zich mee om iedereen te eren, medegelovigen lief te hebben, God te vrezen en de keizer te eren. "Want zo is het de wil van God" (1 Petrus 2:15). Maar nogmaals, aangezien God onze ultieme autoriteit is, moet Hij, en niet enige menselijke autoriteit, onze ultieme onderwerping krijgen.

Laten we verdergaan:

1 Petrus 2:18-25

Huisslaven, wees uw meesters met alle ontzag onderdanig, niet alleen hun die goed en welwillend zijn, maar ook die verkeerd handelen. Want dat is genade, als iemand om het geweten voor God dingen verdraagt die hem pijn doen, en daarbij ten onrechte lijdt. Want wat voor roem is er als u het geduldig verdraagt wanneer u zondigt en daarvoor slagen ontvangt? Maar als u het geduldig verdraagt wanneer u goeddoet en daarvoor lijdt, is dat genade bij God. Want hiertoe bent u geroepen, omdat ook Christus voor ons geleden heeft; Hij laat ons zo een voorbeeld na, opdat u Zijn voetsporen zou navolgen; Hij, Die geen zonde gedaan heeft en in Wiens mond geen bedrog gevonden is; Die, toen Hij uitgescholden werd, niet terugschold, en toen Hij leed, niet dreigde, maar het overgaf aan Hem Die rechtvaardig oordeelt; Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout, opdat wij, voor de zonden dood, voor de gerechtigheid zouden leven. Door Zijn striemen bent u genezen. Want u was als dwalende schapen; maar u bent nu bekeerd tot de Herder en Opziener van uw zielen.

Deze passage is het volgende deel van de gedragscode van Petrus. De relatie tussen huisslaven en hun meesters is een ander voorbeeld van onderwerping aan menselijk gezag (1 Petrus 2:13). Nogmaals, Petrus instrueert zijn lezers om zich te houden aan de gedragsnormen van de samenleving in overeenstemming met deze ethische codes, zodat ze de laster tegen hen kon worden weerlegd en ze een licht konden zijn voor de mensen om hen heen.

Of hun meester nu zachtaardig of onrechtvaardig is, Petrus zegt tegen de huisslaven dat ze zich met vol respect aan hun meesters moeten onderwerpen. Als hun meester onrechtvaardig is, moeten ze misschien zelfs slagen en andere vormen van misbruik verduren. Petrus moedigt hen aan dat het lijden voor het doen van de goede dingen genade is in de ogen van God. Vervolgens geeft hij Jesjoea, de Messias, als voorbeeld van eerbaar gedrag te midden van het onrechtvaardig lijden.

Tegenwoordige lezers maken zich vaak zorgen over de instructies van het Nieuwe Testament met betrekking tot de meester-slaaf relaties. Voor alle duidelijkheid: dit betekent niet dat Petrus de instelling van slavernij aanhangt, omdat hij dit onderwerp aansnijdt. Slavernij was op dat moment gewoon de realiteit, en gelovigen moesten hun best doen om in deze minder dan ideale situatie hun weg te vinden. Afschaffing zou op dat moment niet mogelijk zijn geweest, hoewel de Bijbelse leerstellingen over menselijke gelijkheid de slavernij in principe ondermijnden, en christelijke abolitionisten later zouden inspireren om een einde te maken aan de slavernij. Maar, in het licht van zijn verlangens, om zijn lezers goede getuigen te laten zijn in de samenleving, was deze pragmatische oplossing van Petrus bedoeld om gelovige slaven te bemoedigen om deze situatie het beste aan te pakken, tot eer van God.

Het is ook belangrijk om in gedachten te houden dat de Bijbel ons niet opdraagt om de slavernij opnieuw in te stellen, in onze moderne context. Hoewel de principes van het onderwijs van Petrus de cultuur overstijgen en relevant zijn voor alle tijden, moet het culturele kader waarin deze principes aanvankelijk werden gegeven, niet worden doorgevoerd in onze moderne tijd.

Craig Keener verwoordt dit goed:

Het eschatologische volk van God moet nog steeds functioneren in de samenleving, moreel onderscheiden, maar sociaal eerbaar. De instructies met betrekking tot de onderdanen van koningen (1 Petrus 2:13), slaven (1 Petrus 2:18-25) en vrouwen van ongelovigen (1 Petrus 3:1-6) verplichten niet tot het handhaven van een monarchie, slavernij of patriarchale huwelijksvormen in al de samenlevingen. (Inderdaad, pogingen om die structuren opnieuw in te voeren, zouden in het licht van de huidige sociale paradigma's, de pogingen tot vrede met de samenleving, waarvoor deze instructies zijn ontworpen, ondermijnen.) Dit zijn menselijke instellingen (1 Petrus 2:13), en Petrus erkent zelf dat ze onrechtvaardig kunnen uitpakken (1 Petrus 2:19). Ze illustreren wel het principe van het respecteren van sociale rollen, waar dat mogelijk is, om een christelijke getuige te kunnen zijn. (1 Petrus 2:12-13).

-Craig Keener, *1 Petrus* (Grand Rapids, MI: BakerAcademic, 2021), 146

Petrus besluit dit hoofdstuk door zijn lezers aan te moedigen om het voorbeeld van Jesjoea te volgen. Jesjoea leed onrechtvaardig, net zoals veel van Zijn volgelingen onrechtvaardig lijdten. En toch vergold hij geen kwaad met kwaad. Hij vervolgde: "[maar het overgaf aan Hem Die rechtvaardig oordeelt](#)" (1 Petrus 2:23). Op dezelfde manier moeten wij, wanneer we onrechtvaardig lijdten, ook vertrouwen op God en erkennen dat Hij de ultieme autoriteit is. En net zoals Jesjoea uit de dood is opgewekt, zullen ook wij in de komende wereld worden gerechtvaardigd.

Petrus besluit hoofdstuk 2 door te bevestigen dat Jesjoea onze Verlosser, Herder en Opziener is. Hij heeft ons verlost en genezen door Zijn werk aan de boom; Hij leidt, beschermt en onderwijst ons op de weg der gerechtigheid.

Laten we verdergaan:

1 Petrus 3:1-7

Evenzo, vrouwen, wees uw eigen mannen onderdanig; opdat ook, als sommigen aan het Woord ongehoorzaam zijn, zij door de levenswandel van de vrouwen zonder woorden gewonnen mogen worden, doordat zij uw reine levenswandel in de vreze des Heeren waarnemen. Uw sieraad moet niet bestaan in iets uiterlijks: het vlechten van het haar, het dragen van gouden sieraden of het aantrekken van mooie kleren; maar uw sieraad moet zijn de verborgen mens van het hart, met het onvergankelijke sieraad van een zachtmoedige en stille geest, die kostbaar is voor God. Want zo tooiden zich voorheen ook de heilige vrouwen, die op God hoopten, en hun eigen mannen onderdanig waren; zoals Sara Abraham gehoorzaamde en hem heer noemde. U bent kinderen van haar geworden, als u goedgevoelt en niet bevreesd bent voor enig ding dat u angst zou kunnen aanjagen. Evenzo, mannen, woon met begrip met haar samen; geef de vrouw, als de zwakkere, haar eer; u bent immers ook mede-erfgenamen met haar van de genade van het leven; opdat uw gebeden niet verhinderd worden.

Deze passage is het laatste deel van de gedragscodes van Petrus. Dit gedeelte gaat over de relatie tussen man en vrouw. Vrouwen moeten onderdanig zijn aan hun eigen man "ook, als sommigen aan het Woord ongehoorzaam zijn" - dat wil zeggen, zelfs als haar man een ongelovig is. Volgens Achtemeier:

Hoewel de uitdrukking καὶ ἑτις ("ook, als sommigen") impliceert dat niet alle echtgenoten van christelijke vrouwen ongelovig zijn, is het duidelijk dat het vers is gericht tot die christelijke vrouwen voor wie dat in feite het geval is: het vragende deeltje ἑτις stelt hier een feit, geen hypothetische mogelijkheid.

-Paulus J. Achtemeier, *1 Petrus* (Minneapolis: Fortress Press, 1996), blz. 209

Nogmaals, er is een verontschuldigende motivatie achter deze instructie. Het doel is dat haar man "zonder woorden gewonnen mogen worden" wanneer hij de "reine levenswandel" van zijn vrouw waarneemt.

Dit is weer een duidelijk voorbeeld van de spanning die er bestaat tussen de gelovigen die trouw zijn aan de Messias en wat eervol gedrag is binnen een goddeloze samenleving - een spanning die soms zelfs in het gezin aanwezig is! In de oude Grieks-Romeinse cultuur werd van de vrouw niet alleen verwacht dat ze onderdanig was aan haar man, maar ook dat ze het geloof van haar man overnam. Omdat de christelijke vrouw dat niet kon, moest ze een manier vinden om zo goed mogelijk de vrede in het gezin te bewaren en hopelijk haar man inspireren om haar geloof aan te nemen.

Achtemeier schrijft:

Het huishouden moest, net als de republiek, solidariteit tonen door een gezamenlijke religie, en de onwil om je aan een dergelijke solidariteit te houden werd gezien als een bedreiging voor zowel de staat als het gezin. Het was de noodzakelijke insubordinatie van de christelijke vrouw, met betrekking tot de gezamenlijke religie met de ongelovige echtgenoot, dat leidde tot het probleem dat in deze verzen wordt behandeld [...] in de context van deze brief is de uiteindelijke onderdanigheid van de vrouw, en dus haar verantwoordelijkheid, aan Jezus, als haar Heer, en die ultieme onderwerping betekent dat de onderwerping aan haar man secundair is, en de vorm moet aannemen van het zo transparant uitleven van haar geloof dat haar ongelovige echtgenoot voor het geloof kan worden gewonnen.

-Paulus J. Achtemeier, *1 Petrus* (Minneapolis: Fortress Press, 1996), blz. 211

Petrus gaat verder en zegt: "[Uw sieraad moet niet bestaan in iets uiterlijks](#)", en geeft dan voorbeelden van kapsels, sieraden en kleding. Nogmaals, deze aansporing sluit aan bij culturele sentimenten en zou een verontschuldigende functie hebben gehad.

Zoals Keener schrijft:

Haar werd op nauwgezette manieren gevlochten en welgestelde vrouwen streefden ernaar om gelijke tred te houden met de laatste dure mode. De opzichtige versieringen van rijke vrouwen, bedoeld om de aandacht op zichzelf te vestigen, werden herhaaldelijk veroordeeld in de oude literatuur en in toespraken, en de toehoorders van Petrus zouden ervan uitgaan dat zijn opmerkingen op dezelfde manier waren bedoeld (het aanvechten van overdaad, niet per se de kleding).

-Craig Keener, *IVP Bible Background Commentary* (Downers Grove, IL: IVP Academic, 2014), blz. 692

In plaats van uiterlijke versiering, geldt voor christelijke echtgenotes "[maar uw sieraad moet zijn de verborgen mens van het hart, met het onvergankelijke sieraad van een zachtmoedige en stille geest.](#)"

Nogmaals, volgens Keener:

De Vroegere mensen beschouwden een zachtmoedige en rustige geest als een uitstekende deugd voor vrouwen, en veel moralisten adviseerden deze houding in plaats van zich te kleden volgens de laatste mode om de aandacht van mannen te trekken.

-Craig Keener, *IVP Bible Background Commentary* (Downers Grove, IL: IVP Academic, 2014), blz. 692

Nogmaals, het doel van het naleven van deze "gedragscode" was niet alleen om critici de mond te snoeren, maar ook om een licht te zijn voor de heidenen. Petrus adviseert zijn vrouwelijke lezers, die getrouwd zijn met ongelovige echtgenoten, om eervol te leven, in de hoop dat hun echtgenoten "gewonnen" zouden worden door hun nederige en zachtmoedige gedrag.

Petrus geeft de "heilige vrouwen" als voorbeeld voor deze vrouwen om te volgen. Als hij Sara vermeldt, verwijst Petrus hier waarschijnlijk naar de matriarchen van Israël: Sara, Rebecca, Rachel en Lea. Deze vrouwen "[die op God hoopten](#)", waren onderdanig aan hun echtgenoten en toonden nederigheid, zachtmoedigheid en respect. Petrus roept christelijke vrouwen op om eveneens op God te hopen als zij door hun respectvolle en zuivere gedrag hun echtgenoten voor de Heer proberen te winnen. Hij besluit zijn instructies aan deze vrouwen door hen te herinneren aan hun identiteit als onderdeel van de familie van Israël, door de Messias: "[U bent kinderen van haar \(Sara\) geworden, als u goedgevoelt en niet bevreesd bent voor enig ding dat u angst zou kunnen aanjagen.](#)" Deze vrouwen krijgen de opdracht om niet in angst te leven, maar te vertrouwen op de hoogste autoriteit.

Petrus besluit dit gedeelte met een korte aansporing aan de echtgenoten. In tegenstelling tot zijn instructie aan de vrouwen, gaat Petrus ervan uit dat deze mannen getrouwd zijn met gelovigen. Dit is logisch aangezien, in deze cultuur, van de vrouw werd verwacht dat ze het geloof van haar man zou aannemen. Dus een gelovige echtgenoot die getrouwd was met een ongelovige vrouw zou zeldzaam zijn geweest.

Petrus vertelt echtgenoten "woon met begrip met haar samen; geef de vrouw, als de zwakkere, haar eer." De veronderstelling dat vrouwen "zwakker" waren dan mannen in termen van intellect, moraliteit, fysieke kracht en spiritualiteit, was gebruikelijk in de oude Grieks-Romeinse samenleving. De eerste-eeuwse Romeinse historicus Tacitus bekritiseert vrouwen omdat ze geen zelfbeheersing hebben en gemakkelijk gemanipuleerd kunnen worden vanwege hun vrouwelijke karakter. Hij geeft vrouwen de schuld voor het verderven van hun echtgenoten met hun ondeugden (Tacitus, *Annalen* 3:34). Het is duidelijk dat Petrus het niet eens is met de culturele veronderstelling, dat vrouwen van nature moreel en intellectueel inferieur zijn, zoals de verzen 1-2 aangeven. Waarschijnlijk heeft Petrus in gedachten dat vrouwen over het algemeen fysiek zwakker zijn dan mannen en een lagere sociale positie hebben. Dus, volgens de Bijbelse moraal, die de nadruk legt op het tonen van speciale aandacht voor mensen in "zwakkere" posities, sociaal en fysiek, instrueert Petrus de echtgenoten om speciale aandacht te geven aan hun vrouwen.

Ondanks dat die vrouwen een lagere waarde hadden in de ogen van die cultuur, instrueert Petrus echtgenoten om hun vrouw te eren en hen te zien als mede-erfgenamen van de genade van het leven. Dit is een voorbeeld van verzet tegen de gangbare culturele sentimenten.

Zoals Achtemeier schrijft:

De beschrijving van de vrouwen als mede-erfgenamen van de genade van het leven vormt een grammaticale parallel met hun beschrijving als zwakkere vaten en geeft een extra reden voor mannen om hen niet volgens de gangbare culturele houding te behandelen, omdat we in Gods ogen, als erfgenamen van genade, op hetzelfde niveau staan.

-Paulus J. Achtemeier, *1 Petrus* (Minneapolis: Fortress Press, 1996), blz. 218

Volgens Petrus is het gedrag van christelijke echtgenoten jegens hun vrouw zo belangrijk, dat de gebeden van de man worden verhinderd als hij zijn vrouw niet eert! God opent zijn oren voor de gebeden van de rechtvaardigen, maar keert Zijn aangezicht af van degenen die kwaad doen (1 Petrus 3:12; vgl. Psalm 34:15-16). In plaats van in te stemmen met de culturele sentimenten over de vrouwelijke minderwaardigheid, hebben echtgenoten de verantwoordelijkheid om hun vrouw als mede-erfgenamen te behandelen in het geloof.

Laten we nog wat meer preken over je eervol gedragen onder de heidenen.

Je Eervol Gedragen Onder de Heidenen

De voortdurende boodschap in 1 Petrus is dat we een heilig leven moeten leiden en ons ondanks het lijden moeten verheugen. We hebben tenslotte de hoop dat God uiteindelijk alle dingen recht zal zetten. We hoeven ons geen zorgen te maken over de uitkomst - God zal voor de uitkomst zorgen. We doen gewoon wat we moeten doen. We gedragen ons eervol in elke situatie waarin we ons bevinden.

De profeet Jeremia gaf de Joodse ballingen, die in Babylon woonden, soortgelijke instructies. Hij vertelde hen in feite dat ze het beste moesten maken van hun minder dan ideale situatie. Hij zei dat ze zich moesten vestigen, het leven en zelfs het welzijn moesten zoeken van de steden waarover ze verspreid waren. Dat was het woord van JHWH aan deze ballingen:

Jeremia 29:4-7 (WV)

Zo spreekt de HEER (JHWH) van de machten, de God van Israël, tegen alle ballingen die Ik uit Jeruzalem naar Babel heb gevoerd: U moet huizen bouwen en daarin gaan wonen, tuinen aanleggen en er de opbrengst van eten; u moet trouwen en kinderen krijgen, vrouwen kiezen voor uw zonen en uw dochters uithuwelijken, die op hun beurt weer kinderen krijgen. Zorg dat u daar groter wordt in aantal, niet kleiner. Zet u in voor de welvaart van de stad waarheen Ik u verbannen heb, en bid voor haar tot de HEER (JHWH), want van haar welvaart hangt uw welvaart af.

De roeping van de balling is om een licht te zijn waar God je ook heeft geplaatst. Volgens Jeremia betekent dit het bouwen van een huis - jezelf vestigen in de gemeenschap. Het betekent tuinen aanleggen en de vrucht ervan opeten - dat wil zeggen, proberen om economisch op te groeien. Het betekent trouwen en kinderen en kleinkinderen krijgen, ze opvoeden in de kennis van de Heer.

Leven als Gods uitverkoren ballingen betekent ook "**Zet u in voor de welvaart van de stad**". We moeten investeren in onze lokale gemeenschappen. Als we onze leiders en wetgevers kunnen beïnvloeden, moeten we die kans grijpen. Dat kan betekenen dat je gaat stemmen. Dat kan betekenen dat we campagne voeren voor bepaalde doelen, die in overeenstemming zijn met de christelijke waarden. Dat kan betekenen dat je moet deelnemen aan andere soorten gemeenschapsprojecten. Te veel gelovigen vertellen de wereld enkel dat ze naar de hel gaan en verstopten zich daarna in een bunker totdat de Messias terugkeert. Jesjoea zei echter dat je je licht niet moet verbergen. We moeten proberen om onze lokale gemeenschappen te dienen en ze beter te maken.

Ik moet denken aan de christelijke evangelisten in de 18e eeuw, die rechtstreeks verantwoordelijk waren voor de afschaffing van de slavenhandel in Engeland. Evangelisten, onder leiding van William Wilberforce, zorgden voor petitie's, gaven lezingen en publiceerden literatuur over de afschaffing van de doodstraf om het vuur aan te wakkeren van de publieke oppositie tegen de slavernij. Hun inspanningen leverden voldoende publieke steun op om de regering onder druk te zetten om wetgeving aan te nemen om een einde te maken aan de slavenhandel. Op dezelfde manier blijft God vandaag de dag trouwe gelovigen gebruiken om op verschillende manieren gerechtigheid en rechtvaardigheid in de wereld tot stand te brengen. Gelovigen blijven vechten voor de rechtvaardige doelen. We blijven vechten tegen onrecht zoals abortus en sekshandel, en in veel opzichten blijven we succesvol door de genade van God. Het is moeilijk te ontkennen dat de wereld een veel betere plek is vanwege trouwe christenen.

Tegelijkertijd hebben we geen utopische waanideeën. We erkennen dat de dingen nooit perfect zullen zijn in Babylon. Het is een kapot systeem omdat de hele wereld door de zonde is gevallen. Geen enkele president die wij kiezen zal het kunnen oplossen. Geen enkele wetgeving die we aannemen zal Babylon veranderen in het nieuwe Jeruzalem.

Hoewel we ons best doen om een positieve impact te hebben op de wereld, voor de glorie van God, is deze wereld niet ons echte thuis. Alleen wanneer Jesjoea terugkeert en Zijn Koninkrijk in de komende wereld vestigt, zal alles perfect zijn. We kijken uit naar die tijd en in de tussentijd leven we, zo goed als we kunnen, eervol onder de heidenen.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website: www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)